

udenlandske retsforlig kunne danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse efter lovudkastet, selv om de ikke er udtrykkeligt nævnt i bestemmelsen.

I enkelte lande er der tillagt administrative myndigheder kompetence på området, således som det er tilfældet med de danske statsamter. Det gælder navnlig med hensyn til godkendelse af forældres aftaler, men det kan også tænkes, at der bliver truffet administrativ afgørelse i tilfælde af tvist. Konventionerne omfatter, som det også fremgår af stk. 3, tillige afgørelser truffet af en offentlig myndighed og aftaler godkendt af en offentlig myndighed.

En udenlandsk afgørelse kan kun fuldbyrdes her i landet, såfremt afgørelsen kan danne grundlag for fuldbyrdelse i den stat, hvor den er truffet, jf. § 4, stk. 2. Er afgørelsen efter almindelige regler indbragt for en overordnet instans i oprindelsesstaten, kan fagedretten, jf. § 8, nr. 1, udsætte behandlingen af sagen om anerkendelse eller fuldbyrdelse, indtil den udenlandske afgørelse er endelig.

Afgørelse om barnets bopæl kan endvidere foreligge ved udenlandske sociale myndigheders afgørelser om tvangsfjernelse af børn fra forældremyndighedsindehavere med henblik på anbringelse uden for hjemmet. Indebærer beslutningen om tvangsanbringelsen efter vedkommende lands lovgivning tillige en overførsel af forældremyndigheden til en person eller en institution, er beslutningen direkte omfattet af lovudkastet, jf. herved § 10, stk. 2, nr. 1. Efter andre landes lovgivning har en sådan beslutning antagelig ikke nogen retlig virkning på forældremyndighedsspørgsmålet, men indebærer alene, at myndighederne faktisk overtager en række af forældremyndighedsindehaverens beføjelser. Konventionsteksterne og de ledsagende bemærkninger hertil omtaler ikke, om også sådanne udenlandske socialmyndigheders afgørelser skal anses for omfattet. Efter de foreliggende oplysninger er det den almindelige opfattelse i konventionslandene, at også sådanne afgørelser kan tvangsfuldbyrdes efter konventionerne.

Til § 2

Bestemmelsen opregner, hvilke af lovudkastets bestemmelser der gælder i forhold til lande, der har tiltrådt de to konventioner, og indeholder en henvisning til de særlige nordiske regler.

Til stk. 1.

Stk. 1 gælder i forhold til de lande, der har tiltrådt Europarådskonventionen af 10. maj 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser.

Indledningsvis henvises i stk. 1 til kapitel 2 om centralmyndigheden og kapitel 3, der udelukkende omhandler bestemmelser vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse efter Europarådskonventionen. Herefter henvises til sagsbehandlingsreglerne i §§ 12-13, 15, stk. 1 og 16-18 i kapitel 5. Endelig nævnes § 20 i kapitel 6 om danske forældremyndighedsafgørelser.

Til stk. 2

Stk. 2 gælder i forhold til lande, der har tiltrådt Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser.

Indledningsvis er der i bestemmelsen en henvisning til kapitel 2 om centralmyndigheden og til kapitel 4, der alene omhandler bestemmelser vedrørende tilbagegivelse efter Haagerkonventionen. Herefter henvises til sagsbehandlingsreglerne i §§ 12 og 14-18 i kapitel 5, medens §§ 19-20 vedrører kapitel 6 om danske forældremyndighedsafgørelser.

Til stk. 3

Ifølge stk. 3 anvendes lovudkastet ikke i forhold til Finland, Island, Norge eller Sverige i det omfang, der gælder andre regler. De bestemmelser, der i stedet skal anvendes mellem de nordiske lande, er den nordiske ægteskabskonventions artikel 8, loven om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav og loven om udlevering til forsorg i et andet nordisk land.

Til stk. 4

Stk. 4 indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at indgå aftale med lande, der ikke har tiltrådt konventionerne om, at lovforslaget med eventuelle fravigelser skal finde anvendelse i forholdet mellem Danmark og det pågældende land. Hermed er der skabt mulighed for at etablere et samarbejde med andre lande end konventionslandene på dette vigtige område. Der henvises til det, som er anført i de almindelige bemærkninger, pkt. 7.

Til kapitel 2

Kapitel 2 omhandler centralmyndigheden og dens opgaver. Der henvises til Europarådskonventionens artikel 2-5 og Haagerkonventionens artikel 6-11.

Til § 3

For at nå målet om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske forældremyndighedsafgørelser m.v. og om tilbagegivelse af børn er det nødvendigt med et